

מ"ת 19732/07/21 - נתנאל אלמו נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום בטבריה

מ"ת 19732-07-21 מדינת ישראל נ' אלמו (אסיר)

בפני	כב' סגן נשיא, השופט ניר מישורי לב טוב
מבקש	נתנאל אלמו
נגד	
משיבה	מדינת ישראל

החלטה

1. רקע :

בפני בקשה לעיון חוזר בהחלטת בית המשפט המורה על מעצרו עד תום ההליכים.

נגד המבקש הוגש כתב אישום בגין עבירת פציעה כשהעברין מזוין לפי סעיף 335(א)(1) לחוק העונשין, תשל"ז - 1977 (להלן: "חוק העונשין") וכן עבירה של איומים לפי סעיף 192 לחוק העונשין.

כתב האישום מייחס למבקש כי הגיע ביום 2.7.21 בשעות הערב המוקדמות בסמוך למקום מגורי המתלונן כדי לאתר את מי שלגישתו גנב ממנו אופנוע, אים על אחר, תושב המקום אף הוא שביקש מהמבקש כי יחליש את עוצמת המוזיקה שהשמיע כי "ישפצר אותו" ו - "יתקע אותו". לאחר מכן משביקש המתלונן, תושב המקום מהמבקש להחליש את עוצמת המוזיקה וביקש לדבר עמו בצד אך המבקש בתגובה שלף ממותן ימין של מכנסיו כלי חד וארוך וניסה לדקור את המתלונן בראשו תוך שהוא מקלל המתלונן ומאשימו בגניבת האופנוע שלו, בתגובה הדף המתלונן את המבקש והחל להימלט ממנו כאשר המבקש רודף אחריו ומנסה להמשיך לתוקפו באמצעות החפץ החד שאחז בידו. המבקש חדל ממעשיו רק לאחר שבת זוגו של המתלונן צעקה "משטרה, משטרה". כתוצאה ממעשיו נגרם למתלונן חתך מעל האמה, נפיחות באורך האמה, בוצע תחת הרדמה קירוב שוליים וכניסת פנורוז ובשל כך היה מאושפז 3 ימים במרכז רפואי העמק.

החלטות מיום 22.7.21, 14.9.21 (להלן: "החלטות קודמות")

באשר לשאלת קיומן של ראיות לכאורה והגם שבא כוחו הקודם של המבקש ציין כי טענות המבקש אינן עולות בקנה אחד עם עובדות כתב האישום ציין "בשורה התחתונה" כי אינו חולק על קיומן של ראיות לכאורה. לאור הסכמה זו והאמור בבקשה למעצר עד תום ההליכים קבעתי כי קיימות בתיק ראיות לכאורה.

משקבעתי כי קיימות ראיות לכאורה כנגד המבקש לביצוע העבירות המיוחסות לו בכתב האישום מצאתי כי מתקיימת במקרה זה עילת מסוכנות המבוססת על שלושה טעמים עיקריים:

- א. כנגד המבקש קמה עילת מעצר סטטוטורית וחזקת מסוכנות אותה עליו לסתור.
- ב. מהעבירות המיוחסות למבקש והתנהגותו לכאורה באירוע עולה חשש ממשי כי המבקש יפגע באחרים באם ישוחרר. זאת אני למד מהברוטליות בה בוצעה לכאורה העבירה תוך שימוש בנשק קר, אשר גם אם טיבו אינו ידוע הרי שהוכח בתיק כי ביכולתו לחתוך ולפצוע. זאת ועוד, התנהלותו הנטענת של המבקש לפיה ניסה לדקור את המתלונן בראשו ולא חדל ממאמציו לפגוע במתלונן גם לאחר שהאחרון ניסה להימלט מפני המבקש מצביעים על אימפולסיביות וסיכון גבוה הנשקף מהמבקש בשלב זה אשר תוצאותיו עלולות להיות קטלניות. לא מצאתי בעובדה כי פציעת המתלונן נגרמה בידו נוכח התגוננותו משום נסיבה מקילה שעה שלולא המתלונן הגן על ראשו היתה יכולה התוצאה להיות קשה ואף קטלנית.
- ג. על דרך התנהלותו האלימה לכאורה של המבקש במקרה שבפני והתנהלותו האלימה של המבקש בכלל יעיד עברו הפלילי של המבקש. בת"פ 21367-06-16 נדון המבקש בגין ביצוע עבירות תקיפת שוטר וחבלה במזיד ברכב לאחר שהשליך אבנים לעבר שוטרים, פצע אחד השוטרים וניפץ שמשת ניידת משטרה. בית המשפט הקל בעונשו של המבקש וציין קשיים נפשיים מהם סובל שהביאו לאי הרתמותו להליך טיפולי. בת"פ 36296-08-13 נדון המבקש בגין החזקת סכין במכנסיו לאחר שעוכב למשטרה והסכין נתפסה על גופו בעת חיפוש בתחנת המשטרה. בהיותו קטין הורשע המבקש בביצוע מספר עבירות לרבות דקירה באמצעות סכין ותקיפת שוטר. מכאן כי עברו של המבקש שהינו בן 30 כיום מכביד למדי בביצוע עבירות אלימות.

לאחר ששמעתי החלופה המוצעת מצאתי כי אין בחלופה זו כדי להבטיח שלום הציבור הרחב ושלום המתלונן בשלב זה.

- א. נוכח הסיכון הרב הנשקף מהמבקש בשלב זה לציבור הרחב בכלל ושלום המתלונן בפרט ולאחר שבחנתי הן את החלופה שהוצעה בדיון יום 15.7.21 והן את זו שהוצעה בדיון יום 19.5.21 מצאתי כי אין בחלופת מעצר הממוקמת כעשר דקות, על פי דברי המפקחים עצמם, מהעיר בית שאן ומקום מגורי המתלונן ועדי התביעה כדי להבטיח שלום המתלונן וכי לא יעשה ניסיון להגיע למקום מגוריהם ולהשפיע לרעה על עדותם בתיק בו חלוקים הצדדים בגרסאותיהם.
- ב. העובדה שהמבקש נדרש לרכב כדי להגיע למקום מגורי המתלונן תוך דקות אינה מעלה או מורידה שעה שגם המפקחים מסתייעים מטבע הדברים בכלי רכב ומגיעים באמצעותו למקום החלופה וכל

קיימים כלי רכב זמינים לנאשם באם יבקש לעשות בהם שימוש על דעת עצמו. כמו כן והגם שיש לשאוף לכך, הרי שמעצר בית אינו חלופה הרמטית של 24 שעות ביממה שעה שדי בדקות ספורות בהם המבקש יוצא את כתובת מעצר הבית בשעת לילה ועד שגמע הדרך הקצרה לבית המתלון או למי מעדי התביעה בטרם יבחינו בכך המפקחים.

ג. המפקחים ובמיוחד אמורים הדברים באמו, מנהלת המרכז לתרבות האתיקה ואביו, שוטר בגמלאות הותירו רושם רציני ואמין כמי שמבינים מלאכת הפיקוח לאשורה. יחד עם זאת הוריו של המבקש לא הצליחו להניא המבקש מביצוע עבירות אלימות רבות יחסית מעת היותו נער ועד היום וספק בעיני בשלב זה ובטרם קבלת תסקיר מעצר בעניינו של המבקש האם ניתן לתת אמון במבקש עצמו לשמור על תנאי השחרור בערובה ולא לנהוג באימפולסיביות ואלימות כלפי הזולת בכלל והמתלון בפרט.

ד. מבלי להתעלם מהחבלות שהציג המבקש על גופו ותיאור תקיפתו בידי סוהרים הרי שאין בידי בית המשפט לקבוע מסמרות בטענות כי הותקף בידי סוהרים בטרם התקיימה חקירה פלילית לצורך הגעה לחקר האמת ואין בידי לקבוע כי נשקפת למבקש מסוכנות מסוהר זה או אחר.

לאור האמור לעיל ובטרם נסתם הגולל על בקשתו של המבקש להשתחרר בתנאים מגבילים מצאתי להורות על הגשת תסקיר מעצר בעניינו של המבקש אשר יבחן חלופת המעצר שהוצעה או חלופה אחרת במתכונת אחרת באם תוגש ויעמוד על המסוכנות הנשקפת מהמבקש לרבות יכולתה של חלופת מעצר זו או אחרת, באם תוצע, לאיין מסוכנות המבקש.

תסקיר המעצר :

התרשמות שירות המבחן מתסקיר קודם לעונש ותסקיר מעצר קודם שהוגשו בעניינו של המבקש היתה כי למבקש כוחות דלים, התקשה להתמיד במפגשים הטיפוליים, מסיכום אשפוז פסיכיאטרי בשנת 2017 עלו מחשבות רדיפה ומחשבות גדלות, הביע התנגדות בעבר לקבלת טיפול ולא שיתף פעולה בטיפול הפסיכיאטרי בקהילה. גם במעצר הנוכחי סירב לשיתף פעולה עם הטיפול הפסיכיאטרי. עוד התרשם שירות המבחן כי הוריו של המבקש התקשו להציב לו גבולות, המבקש ניחן בקושי הסתגלות במסגרות ובקבלת מרות, מנהל אורח חיים שולי עם רקע פלילי, בני המשפחה מדווחים כי אינו נוטל טיפל תרופתי סדיר, מתמודד עם קשיים על רקע פסיכיאטרי, בעל מאפיינים בלתי בשלים, ניכר קושי בוויסות דחפים ודחיית סיפוקים במצבי לחץ.

בני המשפחה ציינו בראיון עימם כי המבקש מסרב לבקשתם ליטול הטיפול התרופתי מתוך מחשבה כי מצבו תקין, תיאור תסכול מתמשך ממצבו וחוסר שיתוף הפעולה מצדו ומעוניינים כי יאושפז בבי"ח פסיכיאטרי, מתרשמים מחוסר יציבות נפשית באירוע מושא תיק זה. עוד תיארו הוריו היעדר אמון ברשויות החוק ותיארו אפליה מוחשית כנגד בני העדה וזאת למרות שירותו של האב במשטרת ישראל בעבר ונוטים לגונן על התנהגותו באירוע בו נחבל מידי סוהרים בבית המעצר.

שירות המבחן התרשם כי המפקחים המוצעים (ההורים) הינם שומרי חוק אך מגוננים על המבקש, מאשימים רשויות החוק במעצרו ומקבלים עמדתו ללא כל ביקורת. עוד התרשם שירות המבחן כי המבקש אינו מקבל סמכותם וניסיון השפעתם ומכאן כי אינם מתאימים למלאכת הפיקוח.

לכל אלו הוסיף שירות המבחן את התנהגותו הבלתי מותאמת של המבקש בעת השיחה עם שירות המבחן. לאור זאת אין שירות המבחן בא בהמלצה על שחרור המבקש בחלופה המוצעת (החלופה אשר הוצעה ונבחנה בהחלטה קודמת) וממליץ על פיקוח והתאמת טיפול מתאים בעת מעצרו.

בהחלטה מיום 21.7.21 קבעתי כי מן האמור בפרק הדין במסוכנות המבקש בהחלטה קודמת וביתר שאת נוכח האמור בהתרשמות שירות המבחן בתסקיר המעצר מהסיכון הנשקף מהמבקש להישנות עבירות לרבות במצבי לחץ כי הסיכון הנשקף מהמבקש גבוה באופן שלא ניתן לתת בו אמון כי ישמור על תנאי השחרור בערובה או המעצר בפיקוח אלקטרוני וכי יסור למרותם של בני משפחתו.

קביעות אלו אשר מבוססות בתסקיר המעצר המקיף שהוגש בעניינו של המבקש מקבלות חיזוק במצבו הנפשי של המבקש אשר נתמך באינדיקציה אודות מצב נפשי קשה קודם וסירוב המבקש ליטול טיפול תרופתי שנועד לסייע בידו ולהפחית מהסיכון הנשקף ממנו לזולת.

בהקשר זה הפניתי להחלטת בית המשפט המחוזי בנצרת (עמ"ת 28049-12-15) שם עמד בית המשפט על מסוכנות מבקש בגין עבירת רכוש בודדת לאור חו"ד פסיכיאטרית אשר הצביעה על מצב נפשי קשה שאינו עולה כדי אי כשירות לעמוד לדין כמבססת עילת מעצר, קל וחומר כאשר עסקינן במקרה שבפנינו בעבירות אלימות המקימות חשש לשלום הציבור הרחב (ולא רק לשלום המבקש).

כאמור בהחלטה קודמת מצאתי כי ספק אם יש ביכולתם של הורי המבקש כדי להטיל מרותם על בנם המבקש וזאת נוכח הסתבכותו בביצוע עבירות פליליות בעבר והגם שאביו שירת שירות ממושך כאיש משטרה. לכך הוספתי כאמור בתסקיר המעצר את חוסר יכולתם של ההורים להשפיע על המבקש ליטול הטיפול התרופתי הפסיכיאטרי עקב מצבו הנפשי וגם הם סבורים כי מקומו בבי"ח פסיכיאטרי ולא בטיפול במסגרת הקהילה שלא צלח וכן גישתם המגוננת של ההורים כלפי המבקש והיעדר אמון ברשויות אכיפת החוק כאשר נדרש מהמפקח להיות אוכף החוק ב"בקו הראשון" של מלאכת הפיקוח.

דברים אלו יפים שבעתיים בעת בחינת התאמתם של המפקחים שהוצעו בדיון אחרון (ולא בפני שירות המבחן) שעה שמצאתי כי בת הזוג מטופלת בילדים קטנים ולא עלה בידה להשפיע על המבקש בנטילת התרופות או בהימנעות מביצוע עבירה קודמת והסתבכותו הנוכחית וכי ספק אם פנויה למלאכת הפיקוח ואם יסור למרותה. קל וחומר סבתו של המבקש שהינה אישה מבוגרת, אינה מעורה כלל בחייו של המבקש ולא עורבה בעניינו אלא בחלוף חודשים בהם נתון במעצר. מכאן כי אין במפקחים אלו להטיל מרותם על המבקש וכי לא יסור למרותם.

ב"כ המבקש טען כי יש בחלופה המוצעת כדי ריחוק גיאוגרפי מספיק מהמתלון. בהקשר זה ציינתי כי זמן הנסיעה מהעיר עפולה לעיל בית שאן עומד על כ - 28 דקות (על פי חיפוש בתוכנת "google maps" כך שאין מדובר במרחק רב מאוד).

באשר לבקשתו החלופית של ב"כ המבקש למעצר המבקש באיזוק אלקטרוני נפסק לא אחת כי תנאי למעצר בפיקוח אלקטרוני הינו יכולת בית המשפט לתת אמון במבקש כי ישמור על תנאי השחרור בערובה ולא יבצע עבירות נוספות. נוכח הקושי הממשי במתן אמון שכזה במבקש שבפניי לצד מפקחים בני משפחה המתקשים להטיל על המבקש מרותם והיעדר ריחוק אשר יבטיח שלום המתלון ועדי התביעה (נסיבה שאינה טעם מרכזי בהחלטה זו) לא מצאתי כי ניתן להבטיח שלום הציבור בכלל והמתלון בפרט באמצעות מעצר המבקש בפיקוח אלקטרוני.

לאור כל האמור לעיל הוריתי על מעצר המבקש עד תום ההליכים נגדו.

2. טיעוני הצדדים בבקשה לעיון חוזר :

טיעוני ב"כ המבקש :

א. המבקש עצור כבר מיום 2.7.21 כאשר כתב האישום מייחס לו שני אישומים, ראשון איומים, ושני פגיעה כשהעברין מזוין. בינתיים התקיימו שני דיוני הוכחות, אחד מהם היה ביום 14.12.21, ובשניהם זומן המתלון העיקרי שבעצם בגללו המבקש מוחזק במעצר עד תום הליכים, כשנטען שהוא נפצע מידי המבקש כשהיה מזוין. זו פעם שנייה שמתחמק מלהופיע אותו מתלון הוא ואשתו.

ב. מיום 2.7.21 כמעט חצי שנה, מבקש במעצר ויכול להיות שהוא יזוכה מהאשמה העיקרית של הפגיעה. כאשר הופיע סנגור קודם מטעם הסנגוריה הוא טען שיש ראיות לכאורה, ב"כ המבקש כופר בעניין הזה שיש ראיות לכאורה, התגלו לו הרבה דברים בראיות שמכרסמות בראיות לכאורה. לא יתכן להחזיק את מבקש במעצר כבן ערובה עד שהמשטרה תצליח לאתר ולהביא לבית המשפט את המתלון.

ג. כשהמתלון נחקר גר בכתובת מסוימת ונאמר שהוא לא גר שם ולא מאתרים אותו. בית המשפט ציין כי המתלון הורשע בתקיפה, אין לדעת אם הוא לא יושב במעצר, או מתחמק בגלל תיקים אחרים.

ד. לכן צריך לשחרר בינתיים את המבקש ממעצר ולא יתכן שימשיך להיות עצור עד שאי פעם יאותר ויעצר אותו מתלון. מוצע כי ישתחרר בערבות עצמית וצד ג', במעצר בית אצל הוריו, והם יהיו אחראים עליו, וימנעו את מסוכנותו.

טיעוני ב"כ המשיבה :

א. המתלונן לא התייצב לדיון אך התיק מתקדם בצורה נאותה, העידו בפני כב' השופט נבון מספר עדי תביעה, גם שוטרים וגם אזרח, בפעם הקודמת שאותו מתלונן לא התייצב הוצא נגדו צו הבאה, רק ביום 13.12.21 גילתה המשיבה כי הוא העתיק מגוריו והוגשה בקשה לבית המשפט לעדכן את צווי ההבאה, וכך נעשה, אך לא הספיקו לבצע את צווי ההבאה, כתובתו החדשה של המתלונן ידועה למשיבה.

ב. אין מדובר בהתחמקות סדרתית. ההחלטה של בית המשפט לעצור את המבקש עד תום הליכים הייתה בספטמבר. מדובר במבקש בעל עבר, עבירת אלימות חמורה. התיק קבוע לעוד פחות מחודש ולכן מבוקש לדחות את הבקשה.

דיון והכרעה :

3. המסגרת הנורמטיבית :

בבקשה לעיון חוזר, כגון הבקשה בה עסקינן, בית המשפט מוסמך לעיין מחדש בהחלטתו, רק בהתקיים תנאים המפורטים בסעיף 52 (א) לחוק המעצרים, שזו לשונו:

"עצור, משוחרר בערובה או תובע, רשאי לפנות לבית המשפט בבקשה לעיון חוזר, בעניין הנוגע למעצר, לשחרור או להפרת תנאי השחרור בערובה, לרבות בהחלטה לפי סעיף זה, אם נתגלו עובדות חדשות, נשתנו נסיבות או עבר זמן ניכר מעת מתן ההחלטה".

האם "עבר זמן ניכר מעת מתן ההחלטה" ?

על הסוגיות עליהן צריך בית המשפט לתת את הדעת בבקשה לעיון חוזר המסתמכת על "חלוף הזמן" עמד בית המשפט המחוזי בנצרת בבש **2347/06** פרץ שלמה נגד מדינת ישראל מפי כב' השופט (כתוארו אז) אברהם אברהם :

"מה, בכל זאת, ביקש המחוקק לומר בסעיף 52(א) לחוק המעצרים, כשקבע את החלופה השלישית, זו שעניינה חלוף הזמן מאז ניתנה ההחלטה? התשובה לכך מצויה בדברים שהבאנו למעלה מפי כב' השופטת פרוקצ'יה. יעודו העיקרי של העיון החוזר הוא 'לבחון מחדש, האם בנקודת זמן מאוחרת להחלטת מעצר נגרע תנאי זה או אחר, שקיומו נדרש לצורך המשך המעצר'. על כן, אם 'עבר זמן ניכר מאז מתן ההחלטה, ניתן לחזור ולבחון סוגיות הנוגעות לעילת מעצר, ראיות לכאורה, וחלופת מעצר'."

אכן, ניתן לחשוב על מקרים בהם גם בחלוף תקופה קצרה יותר יהיה משום חלוף זמן המצדיק שחרור ממעצר אך לצורך כך על בית המשפט להתרשם כי פרק הזמן הקצר יש בו כדי להחליש באופן משמעותי את עוצמתה של עילת המסוכנות.

מן הכלל אלך הפרט :

לאחר ששקלתי בדבר, שמעתי טיעוני הצדדים בבקשה ועיינתי בפרוטוקול דיוני ההוכחות שהתקיימו בתיק מצאתי כי דין הבקשה להידחות וזאת מהטעמים כדלקמן :

ראשית, לא מצאתי כי מהתנהלות המשיבה בתיק העיקרי עולה כי הסיכויים להבאת המתלונן ואשתו למתן עדות קלושים או בלתי סבירים שעה שהמשיבה איתרה כתובתו החדשה של המתלונן ערב מועד דיון ההוכחות האחרון (14.12.21) ועושה לצורך ביצוע צו ההבאה שהוצא כנגד המתלונן. כמו כן לא הוכח בפניי כי למעבר המתלונן לכתובת חדשה יש דבר עם זימונו למתן עדות בתיק זה או כי חושש למסור עדותו בתיק. מעבר לכך מצאתי כי העידו במהלך שני דיוני ההוכחות מספר עדים וכי התיק קבוע להמשך שמיעת ראיות בעוד כשלושה שבועות כך שהמשפט מתנהל בקצב מהיר ועתיד להסתיים תוך חודשים ספורים.

שנית, לא מצאתי כי בשים לב לפסיקה המצוטטת לעיל יש בחלוף חמישה חודשים וחצי מעת מעצרו של המשיב (כתב האישום הוגש ביום 11.7.21) כדי "חלוף זמן" אשר יש בו כדי להוביל לשחרורו של המבקש בשלב זה שעה שלא הוכח בפניי כי מסוכנות המבקש כפי שעמד עליה בית המשפט בהחלטות קודמות פחתה במידה מספקת ושעה שמסוכנות זו נמצאה גבוהה באופן שיקשה מאוד לתת אמון במבקש כי לא יעבור עבירות אלימות נוספות או כי לא יפר תנאי השחרור בערובה או מעצרו בפיקוח אלקטרוני.

שלישית, ב"כ המבקש טען טענה כללית כי חל כרסום במארג הראיות לכאורה. בית המשפט העליון

קבע בתיק **בש"פ 3409/18 יצחק בריל נ' מ"י, פורסם במאגרים המשפטיים (3.6.18) :**

"עוד נקבע בפסיקה כי על נאשם המגיש בקשה לעיון מחדש במעצרו עד תום ההליכים בטענה לכרסום בתשתית הראייתית, מוטל להראות כי חל "מהפך ראייתי", "שינוי דרמטי", או "כרסום עמוק" בתשתית הראייתית הלכאורית, המובילים לכך ש"הקערה נהפכה כליל על פיה", וכי השינויים הם כאלה "שמוטטו את ראיות התביעה" (ראו: **בש"פ 4786/12 מדינת ישראל נ' טנסקי, [פורסם בנבו] פסקה 22 (12.7.2012);** **בש"פ 5387/12 קריאף נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] פסקה 17 (16.7.2012);** **בש"פ 7260/13 מדינת ישראל נ' כיאל, [פורסם בנבו] פסקה 7 (18.11.2013);** **בש"פ 8216/13 אוחיון נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (30.1.2014), פסקה 7; בש"פ 388/15 דלו נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] פסקה 11 (29.01.2015)).**"

מעיון ראשוני בעדויות שנמסרו בבית המשפט ובהינתן קביעת קיומן של ראיות לכאורה ערב שמיעת הראיות לא מצאתי כרסום של ממש בראיות לכאורה בשים לב כי המתלונן ובת זוגו טרם מסרו עדותם בבית המשפט וזו מהותית לעבירת הפציעה בנסיבות מחמירות.

סוף דבר :

לאור האמור לעיל אני מורה על דחיית הבקשה לעיון חוזר.

ההחלטה ניתנה לאחר צאת השבת

המזכירות תעביר ההחלטה לעיון הצדדים בדחיפות.

ניתנה היום, י"ד טבת תשפ"ב, 18 דצמבר 2021, בהעדר
הצדדים.